Vincze Barna SPORT

Megyei I. osztály labdarúgás

Tavasszal idehaza a felnőtt csapatunk még 100 % - os

***22. forduló:* Rimóc - Mátranovák 5 - 2 (2 - 1)**

Rimóc, 150 néző vezette: Kristóf Péter, (Fazekas Attila, Ráfel Dániel) /Pest megyei játékvezetők)
Rimóc: Oláh - Mócsány, Kuris, Rádi, Komár - Laczkó, Árva, Jusztin B.(Bangó A.), Bangó N. (Virág), Márton (Bangó R.), Vincze (Bablena)
Játékos-edző: Komár Gábor
Mátranovák: Rigó Cs., Szoó, Varga, Sándor, Rigó Sz., Líber, Oszvald, Tóth P., Botos, Fábri (Répás), Dancsok
Gól: Márton, Árva, Vincze (2), Bangó R. ill. Dancsok, Fábri
Sárga: Laczkó, Árva Piros: Botos (2 sárga lap miatt)
Jók: Árva, Mócsány, Laczkó, Vincze, Kuris ill. Oszvald
Jó iramú, küzdelmes mérkőzésen a korán megszerzett vendég gól kicsit megijesztette a hazai nézőközönséget. A hazaiak 30 perc után 2 perc alatt megfordították a mérkőzés állását, s fokozatosan magukhoz ragadták a játék irányítását, ami gólokká érett.
Komár Gábor: A „nagy meleg" nagymértékben rányomta a bélyegét a mérkőzés színvonalára, ennek ellenére az első kapott gól után gyorsan magunkhoz tértünk és a kezdeményezést magunkhoz ragadva ilyen arányban is megérdemelten nyertünk.
Smelkó Károly: A mai mérkőzésen az ellenfél akaratban felénk nőtt és megérdemelten tartották itthon a három pontot. Gratulálok nekik. **Ifi: 2-2**

***23. forduló:* Tar - Rimóc 4 - 4 (2 - 3)**

Tar, 100 néző, vezette: Mohácsi L. (Thót I., Nagy J.,)
Tar: Torják - Maksó D., Szabó, Kiss, Grexa (Nagy I.,) - Verebélyi (Zsiga) Gömbic, Berkes, (Batta), Halász, Maksó V., Maksó B., (Dropka).
Edző: Vallus Ferenc
Rimóc: Oláh T. (Hodur) - Kuris P., Rádi, Mócsány, Komár - Árva,Jusztin B., Jusztin G. (Bangó A.), Bangó N. - Vincze (Bangó R.), Márton.
Játékos-edző: Komár Gábor Gól: Maksó V.(3), Maksó B., ill. Márton (2), Jusztin B., Szabó (öngól). Sárga lap: Verebélyi, ill. Jusztin G., Komár.
Jók: Maksó D., Maksó V., Halász, Verebélyi, Kiss, Maksó B., ill. Márton, Jusztin B., Árva, Komár.
Jó színvonalú, változatos mérkőzésen a hazai csapat kétgólos hátrányát ledolgozva sem tudta otthon tartani a három pontot.
Vallus Ferenc: Gólgazdag mérkőzésen, jó játékkal sem sikerült megszereznünk első tavaszi győzelmünket. **Ifi:4-5**

***24. forduló:* Rimóc - Cered 6 - 0 (1 - 0)**

Rimóc 150 néző, vezette: Szücs (Katona, Godó)
Rimóc: Csizmadia - Rádi, Kuris, Mócsány, Hodur - Jusztin G. (Bablena), Árva, Jusztin B., Bangó N. - Vincze (Bangó R.), Márton (Bangó A.).
Játékos-edző: Komár Gábor
Cered: Kurucz - Szurok, Kisbenedek, Timkó, Mihály - Béres (Radics), Holló, Nagy, Bódi N. - Biró, Halmosi.
Edző: Bódi Gyula Gl.: Jusztin B., Bangó N., Mócsány, Jusztin G., Árva, Bangó R. Sárga lap: Mihály, Szurok Jók: az egész csapat, ill. Radics, Kurucz.
Közepes színvonalú mérkőzésen az első félidőben a cerediek birtokolták többet a labdát, de mégis a hazaiak szereztek előnyt. A második félidőben a rimóciak lehengerlő játékukkal megérdemelt győzelmet arattak.
Komár Gábor: Az első félidő kiegyenlített játéka után, a második félidő első öt percében eldöntöttük a mérkőzést, és ezek után tetszés szerint dolgoztuk ki helyzeteinket, melynek felét értékesítettük.
Bódi Gyula: Gratulálok a hazaiak győzelméhez. **Ifi: 2-3**

***25. forduló:* Héhalom - Rimóc 3 - 1(1 - 1)**

Héhalom, 150 néző, vezette: Babcsány Á. (Godó S., Dósa).
Héhalom: Kocza- Kovács, Géczi, Csíntalan, Kárpáti - Varga (Varju), Gerhát, Babusa, Lőrinc (Horváth),- Danguly (Podobén).
Edző: Szilágyi Albert.
Rimóc: Csizmadia, Kuris, Jusztin G., Rádi, Hodúr- Árva, Jusztin B., Bangó N. (Bangó A.), Laczkó, Vincze (Bangó R.), Márton.
Játékos-edző: Komár Gábor.
Gól: Lőrincz (2), Géczi, ill. Vincze. Sárga lap: Csintalan.
Jók: Lőrincz, Babusa, Géczi, Varjú, Gerhát, Danguly ill. Kuris, Hodúr, Márton.
A hazaiak nagy elánnal kezdték a mérkőzést, de az is látszott, hogy a vendégek pontszerzésben reménykedtek. Az első játékrészben egyértelmű volt a héhalmiak fölénye, de ez gólokban nem jelentkezett. A második játékrészben nagyobb fokozatra kapcsoltak és eldöntötték a három pont sorsát.
Szilágyi Albert: Tervünket - a három pont megszerzését - a vártnál nehezebben teljesítettük a fegyelmezetten játszó vendégek ellen. Annak ellenére dicséret illeti játékosainkat.
Komár Gábor: Gyenge színvonalú mérkőzésen az ellenfél egy Lőrinczzel jobb volt. Gratulálok a Héhalomnak. **Ifi: 2-5**

A bajnokság állása

1. Szécsény	21	17	2	2	68-21	53
2. Berkenye	21	16	2	3	63-20	50
3. Palotás	21	15	5	1	66-19	50
4. Romhány	21	13	1	7	53-30	40
5. Héhalom	22	11	5	6	53-30	38
6. Karancslapujtő	22	11	3	8	44-36	36
7. Nagybátony	22	11	2	9	51-50	35
8. Karancsberény	23	10	4	9	49-55	34
9. Pásztó	21	9	3	9	32-32	30
10. Rimóc	22	8	6	8	52-40	30
11. Mátranovák	21	9	2	10	51-52	29
12. Szügy	23	8	5	10	46-48	29
13. SBTC	21	6	5	10	31-38	23
14. Cered	22	7	1	14	47-90	22
15. Kisterenye	22	4	2	16	29-68	14
16. Tar	22	3	1	18	36-84	10
17. Buják	21	1	1	19	16-74	4
18. Kisbágyon	visszalépett					

Az ifjúsági bajnokság állása

1. SBTC	23	18	1	4	138-30	55
2. Romhány	23	17	1	5	103-51	52
3. Kisbágyon	23	16	2	5	124-42	50
4. Karancslapujtő	23	15	5	3	90-35	50
5. Szécsény	23	15	4	4	96-35	49
6. Pásztó	23	13	2	8	83-43	41
7. Kisterenye	23	13	1	9	92-64	40
8. Nagybátony	23	11	7	5	61-38	40
9. Berkenye	23	12	3	8	99-53	39
10. Rimóc	23	12	2	9	69-48	34
11. Palotás	23	10	1	12	65-54	31
12. Mátranovák	23	8	4	11	62-64	28
13. Szügy	23	8	1	14	94-91	25
14. Karancsberény	23	4	1	18	57-138	13
15. Cered	23	10	3	10	79-64	12
16. Héhalom	23	3	1	19	28-166	10
17. Tar	23	1	2	20	46-166	5
18. Buják	23	0	1	22	12-216	1

Megjegyzés: Ceredtől 21, míg Rimóctól 4 pont levonva.

Megyei serdülő bajnokság

Vereséggel kezdte serdülő csaptunk a bajnokságot

***11. forduló* Szécsény - Rimóc 5 - 2 (1 -1)**

Oláh K. (Csizmadia) - Beszkid A., Mócsány, Molnár, Beszkid M., Percze, Laczkó (Kormány), Oláh Á., Rácz (Szép), Király, Oláh N.,
Gl.: Beszkid M., Percze.
Az első félidő 1-0-ás vezetésünket és fölényes játékunkat nem tudtuk kihasználni egyéni hibákból kifolyólag a három pontot szécsénynek ajándékoztuk.

***12. forduló* Rimóc - Rétság 2 - 3 (0 - 1)**

Oláh K., Percze, Beszkid M., Mócsány, Csizmadia, Rácz, Oláh N., Király, Pásztor (Molnár), Laczkó (Kormány), Oláh Á.,
Gl.: Rácz, Oláh N.
Két azonos képességű csapat mérkőzésén a gólhelyzeteket jobban kihasználó rétságiak vihették haza a három pontot.

A serdülő bajnokság állása

1. Szécsény	10	10	0	0	79 - 8	30
2. Romhány	9	7	1	1	47 - 10	22
3. Rétság	10	6	1	3	48 - 20	19
4. Héhalom	9	5	0	4	33 - 31	15
5. Rimóc	10	4	2	4	39 - 16	14
6. Szügy	9	4	0	5	29 - 27	12
7. Buják	9	2	0	7	12 - 51	6
8. Palotás	10	2	0	8	9 - 75	6
9. Berkenye	10	1	0	9	12 - 70	3

Rimóci Újság - Független falusi lap. Megjelenik havonta.
Kiadja Rimóc község képviselő-testülete
3177 Rimóc, Madách tér 1. Tel.: 06 32/598-010
Állandó munkatársak: Beszkid Andor, Beszkid János, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kiss Józsefné, Lőrik Sándor, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczéné Percze Gizella
Az újság megjelenését támogatja a „Rimóc községért" Alapítvány.
Nyomtatás: Rimóc Község Önkormányzata
Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stilizáljuk, szükség esetén rövidítjük.
Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk!

Ára: 150,-Ft

RIMÓCI ÚJSÁG

XV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Pünkösd hava 2009. MÁJUS

„Május csordákat szabadít legelőre; kalászát hányja kövér gabonád, csöndes esőknek örül. Ablakodat megnyisd, jó az; motorok röfögése kísér ágyba - na-ná, majd csalogány, csalogány."
Csanádi Imre: Kalendárium - Pünkösd hava

Kárpát-medencei Palóc Konferencia Budapesten

2009. április 25-én, szombaton 16 órától, a Kárpát-medence értékei rendezvénysorozat keretében került sor a Kárpát-medencei palóc találkozóra és konferenciára. A rendezvény helyszíne a budai várban található Magyar Kultúra Háza volt. A rendezvényt Harrach Péter, a Magyar Országgyűlés és a KDNP alelnöke nyitotta meg. A konferencián neves előadók tartottak előadást, többek közt Prószéky Gábor, nyelvész a palóc nyelvjárásról, Limbacher Gábor a palócok vallásosságáról, dr. Schilling István a délvidéki palócokról, valamint Molnár Béla országgyűlési képviselő bemutatta a Magyarország értékeiről összeállított honlapot. Az előadások közt három hagyományőrző együttes műsorát hallhatták-láthatták az érdeklődők. Három község népe képviselte a palócságot: a felvidéki testvéreinket a Százdi Citerazenekar, délvidéki, távolra szakadt rokonainkat a Kupuszini Népdalkör, a magyarországi palócságot pedig a Kobela Andrásné vezette Rimóci Hagyományőrző Együttes valamint a Rimóci Rezesbanda Kanyó János vezetésével.

Nagy megtiszteltetés és nagyon nagy felelősség volt számunkra, hogy községünket, de egész palóc földünket is mi képviselhetjük egy ilyen rangos rendezvényen. Nagyon jól éreztük magunkat, a közönség is nagy örömmel fogadott minket: odajöttek hozzánk beszélgetni, fotót készíteni. Az egyik előadó meg is jegyezte, hogy mintha két rendezvény zajlana párhuzamosan: míg benn folytak az előadások, addig a kint felkészülő előadók és hagyományőrzők közt élénk beszélgetés, ismerkedés zajlott. Különösen a kupuszini fellépőkkel alakult ki személyes jó viszony, akinek vezetőjével Zsivu Péter ének-zene tanárral még a közös látogatás lehetőségét is felvetettük, mindenesetre megállapodtunk a kapcsolattartásról. Az ő délvidéki palóc falujukban, amelyet Mária Terézi telepített a mostani Szerbia területére az 1750-es években, több csoport is működik. A rendezvényen a legfiatalabbak, az általános iskolások képviseltették magukat, és gyönyörű népviseletükkel, magas színvonalú énektudásukkal, és nem utolsó sorban gyönyörű népdalaikkal tették emlékezetessé a délutánt. Ők pedig nemkevésbé gyönyörködve hallgatták Bablena Ferenc szólóénekét, akinek hangjára még a folyosón várakozók is bejöttek a terembe; valamint érdeklődéssel figyelték a többi fellépővel és hallgatóval együtt - a rimóci táncokat. A tánc végén az előadók közül is többen táncra perdültek, többek közt a végszót mondó Bába István, volt külügyi államtitkár is. Majd a kupusziniakkal közösen elénekeltünk egy, általuk ott helyben megtanult rimóci népdalt. A rendezvényt a Himnusz eléneklése után Bába István zárszava zárta.

Összegezve: jó volt megtapasztalni, hogy a határokon is átnyúló palóc nemzetség ha kell, tud nagyon is összetartó lenni, ismeri, és büszkén vállalja az értékeit. Igazán jó és szívet melengető érzés volt találkozni a határok és a távolság által elszakított „rokonainkkal", akiknek szokásait, énekeit, ízes palóc beszédét sem a térbeli, sem az időbeli távolság nem halványította.

Jusztin Péter

Május 3. (vasárnap)		**ANYÁKNAPJA**
Május 4-8.		**Budapesti középiskolások néprajzkutatása Rimócon**
Május 8-13.		**Rimóci delegáció Lengyelországban**
Május 9. (szombat)	*17⁰⁰*	**Rimóc-Kisterenye labdarúgó mérkőzés**
Május 17. (vasárnap)		**ELSŐÁLDOZÁS**
Május 17. (vasárnap)	*17⁰⁰*	**Karancslapujtő-Rimóc labdarúgó mérkőzés**
Május 20. (szerda)	*17⁰⁰*	**Rimóc-Szécsény labdarúgó mérkőzés**
Május 23. (szombat)	*17⁰⁰*	**Rimóc-Kisbágyon labdarúgó mérkőzés**
Május 24. (vasárnap)		**BÉRMÁLKOZÁS**
Május 29. (péntek)	*16⁰⁰*	**ÓVODAI BALLAGÁS**
Május 30. (szombat)	*17⁰⁰*	**Szügy-Rimóc labdarúgó mérkőzés**
Május 30. (szombat)	*19⁰⁰*	**ISKOLAI JÓTÉKONYSÁGI BÁL**
Május 31. (vasárnap)		**GYEREKNAP és HŐSÖK ÜNNEPE**

Az alábbi verssel köszöntjük az édesanyákat és a nagymamákat anyáknapja alkalmából:
KIBÉDI ERVIN:

Ahogy a napok rövidülnek...

Ahogy a napok rövidülnek
Úgy érzem, mintha köd borulna rám,
Ahogy az éjjelek lehűlnek
Mind gyakrabban jut eszembe anyám.

Mit oly sokszor elhalasztottam
Elmondanám, mert úgy érzem, hogy vár
Jóvá tenném mit mulasztottam,
De nem lehet, mert Ő már messze jár.

Ó mennyi mindent nem tettem meg!
Még nem késő, te még megteheted
Megőszülve is maradj gyermek
Mondd meg neki, mennyire szereted.

Két keze érted dolgozott csak
Mindennél jobban szeretett
Az éjet is nappallá téve
Óvott téged és vezetett
Míg lehetett, míg lehetett.

Amit akkor elfelejtettél
Talán még jóvá teheted
Hát menj, rohanj és simogasd meg
A téged védő két kezet
Amíg lehet, amíg lehet.

S ha olykor nagyon elfáradtál
Ő hozta vissza kedvedet
Ő tanított beszélni téged
Nyitogatta a szemedet.
Mert szeretett, úgy szeretett.

Most vár valahol megfáradtan
Nem kér sokat csak keveset
Hát szaladj hozzá, mondj egy jó szót
Egy vigasztaló kedveset
Tán még lehet, tán még lehet.

A szíve érted dobogott csak
Amíg belebetegedett
De Ő titkolta nem mutatta
Nem mondta el; hogy szenvedett
Csak mosolygott és nevetett.

Bárhol is vagy, hát fordulj vissza
Az ember másként nem tehet
És csókold meg, amíg nem késő
Azt az áldott édes szívet
Ha még lehet, ha még lehet.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Áprilisban három alkalommal ülésezett képviselő-testületünk. Az **április 3-ai** ülésen a képviselők közül egy képviselő nem volt jelen, Laczkó Anzelm, egyikük pedig - Kiss János -19.40-kor kapcsolódott be a testület munkájába. A képviselőkön kívül jelen volt Beszkid Andor polgármester és Jusztin Istvánné jegyzőkönyvvezető. A testület napirendjén szerepelt a közfoglalkoztatási terv előzetes véleményezése. A törvényi előírásból fakadó tervkészítési kötelezettség az új szociális foglalkoztatás érdekében született. A képviselők javaslatára nagyon sok elvégezhető feladat került be a tervbe.

Az **április 15-én** tartott testületi ülésen nem volt jelen Pásztor Antalné képviselő. A 8 képviselő mellett jelen volt Beszkid Andor polgármester és Jusztin Istvánné jegyzőkönyvvezető. A képviselő-testület a Rimóc-Nagylóc községek körjegyzőségének jövőjéről tárgyalt. Megállapították, hogy a működése a települések hivatalaira, gazdálkodására pozitív, ezért fenntartása célszerű és indokolt. Tájékoztató hangzott el az önkormányzat pályázatainak helyzetéről is. A Palóc Út Egyesülettel a Határon Átnyúló Együttműködésekre kiírt pályázatra beadott anyagot a bírálók eredményesnek minősítették, így Rimócon megvalósulhat a palóc főkötők állandó kialakítása, mely újabb színfoltja lehet településünknek. A tervek szerint ez a kiállítás a Hunyadi út 5. sz. alatti ingatlanban kerül kialakításra.

Egyebekben, az április 24-ei Rendőrségi Nap alkalmából az önkormányzat képviselő-testülete döntött arról, hogy Kovács Béla főtörzsőrmestert, községünk körzeti megbízottját ajándékutalvány és tárgyjutalomba részesíti. A jutalom átadására április 23-án, ünnepélyes állománygyűlés keretében került sor.

Az iskolában újra felütötte fejét a tetű-járvány. Az érintettek sürgős intézkedését rendelte el a képviselő-testület.

Az **április 23-ai** ülésen több képviselő is jelezte előre távollétét, így hiányzott Laczkó Anzelm, Kiss János, Pásztor Antalné és Holeczné Petrovics Irén. A jelenlévő 5 fő képviselő mellett az ülésen jelen volt Beszkid Andor polgármester, Lőrikné Kiss Ibolya megbízott körjegyző, Jusztin Istvánné jegyzőkönyvvezető és meghívottként Vincze Nikolett, a tárgyalt pályázat készítője. A napirendek mindegyike a sportlétesítmények felújításának támogatásáról szóló ÖM rendelethez kapcsolódott, melynek értelmében lehetőség nyílott pályázat benyújtására. A képviselők elfogadták önkormányzatunk sportrendeletét, a sportfejlesztési koncepciót és a sportcsarnok felújítási koncepcióját. A pályázat április 24-én beadásra került a Magyar Államkincstárhoz.

Falubusz

A közbeszerzési eljárás eredményeként győztesnek kihirdetett céggel megkötöttük a szállítási szerződést. A szerződés szerint a 17+1 fős Fiat típusú autóbusz szállítási határideje 2009. április 24-e. A határidő elteltével a szállító cég telefonon értesítette önkormányzatunkat, hogy a kárpitot beszállító török cég késik a szállítással, így határidőre nem tudják leszállítani az autóbuszt. Tájékoztatásuk szerint a megrendelttől eltérő színű üléshuzattal képesek május elsejéig teljesíteni a szerződést, ennek elfogadása számunkra azonban csak a megtekintést követően válik lehetségesé.

Közfoglalkozás

A közcélú foglalkoztatás keretében áprilisban már több mint harmincan dolgoznak önkormányzatunk alkalmazásában. A közterületek karbantartása mellett jelenleg a temető környékén is munkálatok folynak. A temető úti kerítés mellől a föld elhordásra kerül, így könnyebbé válik az autók leparkolása, kevésbé akadályozzák az utca forgalmát. Felújításra kerül még a temető - Edit nénivel határos - kerítése, továbbá megszüntetésre kerülnek a Hunyadi útról a ravatalozó felé vezető belső út bal oldala melletti első sorban lévő sírhelyek is.

Körjegyzőség

A körjegyzői pályázati kiírás eredményeként új körjegyző kinevezéséig az érintett képviselő-testületek döntése értelmében Lőrikné Kiss Ibolya megbízott körjegyzőként látja el a szükséges feladatokat.

***Beszkid Andor** polgármester*

„Egészségesebb sportcsarnokért" című pályázat

A helyi önkormányzatok fenntartásában lévő sportlétesítmények felújításának támogatásáról szóló 15/2009. (III. 17.) ÖM rendelet értelmében Rimóc Község Önkormányzata pályázatot nyújtott be a Sportcsarnokunk burkolatának elhasználódott, elöregedett, megkeményedett küzdőtér burkolatának felújítására és a bejárat akadálymentesítésére. Az utóbbi időben egyre többen jelezték a sportlétesítmény fenntartója, az önkormányzat felé, hogy a jelenlegi burkolat sportolás esetén az ízületeknek és a végtagoknak nem megfelelő. Az önkormányzat ezért döntött úgy, hogy minél előbb szükséges a sportlétesítmény küzdőtér burkolatának cseréje. Ugyanezen felújítás keretében padlóba építhető rögzítő elemek kialakítására is sor kerül, amelyek lehetővé teszik további sportágak kiszolgálását. A felújítás összköltsége és az **igényelt támogatás is összesen: 9.961.726 Ft.**

A pályázathoz szükség volt több dokumentumra is, melyeket 2009.április 23-án a képviselő-testület az ülésen megtárgyalt és el is fogadott. Ezek többek között a sportcsarnok sportlétesítmény felújítási programja, a település sportfejlesztési koncepciója és az önkormányzat sportrendelete, melynek kihirdetéséről a megbízott körjegyző gondoskodik.

A pályázati felhívás szerint az önkormányzati miniszter a pályázatokról 2009. május 25-ig dönt.

IKSZT Integrált Közösségi és Szolgáltató Tér pályázat

2008. októberében újságunkban beszámoltunk róla, hogy a Rimóci Kobak Egyesület és az önkormányzat együttműködve „Nálunk otthonra találsz" címmel pályáztak a Közösségi Ház bővítésére és 5 évi működtetésére. A www.ikszt.hu oldalon már elérhető a második fordulóba jutott szervezetek listája, melyben a Kobak Egyesület is megtalálható. Ezek a szervezetek az ún. „IKSZT Címbirtokosok", akik a nyáron további programkidolgozással és részletesebb tervekkel pályázhatnak a második kiírásra. Végleges eredmény - hogy jogosulttá válunk-e az intézmény bővítésére, átalakítására - csak azt követően lesz. Reméljük, a civil szervezet és az önkormányzat együttműködésének köszönhető pályázat sikerrel veszi majd a második fordulót is.

Vincze Nikolett

ELADÓ

Helopal öntött, márvány, külső ablak könyöklő; üveg tégla, kencia pálma (8 levél), fehér fésülködő.

Érdeklődni:

06/30-651-7041

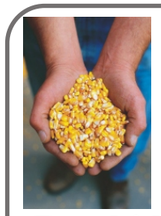

HIRDETÉS

Morzsolt kukorica ELADÓ

Érdeklődni:

Beszkid János, *Bem apó út 49.*

Telefon: ***06/32 388-090***

Gólyahír:

Bada Vanessza - *2009.04.01.*
Szülők:
Bada Tibor és Bada Alexandra

Bangó Amanda - *2009.04.05.*
Szülők:
Bangó Szabina és Bada Richárd

Bada Mirjam - *2009.04.06.*
Szülők:
Bada Szonja és Csemer Attila

Csemer Patrik - *2009.04.11.*
Szülők:
Csemer Anita és Baranyi Dávid

Pásztor Dóra - *2009.04.14.*
Szülők:
Jusztin Anita és Pásztor Gábor

Farkas Georgina - *2009.04.17.*
Szülők:
Szûcs Zsanett és Farkas Tamás

MEGEMLÉKEZÉS

Fájdalommal emlékezünk, arra a 2 évvel ezelőtti napra, április 20-ra, amikor

Vincze István

szíve utolsót dobbant. Drága férj, édesapa, nagyapa, dédnagyapa, nem feledünk el soha!

„A múltba nézve valami fáj, valakit keresünk, aki nincs már. A temető csendje ad neki nyugalmat, emléked szívünkbe örökké mehmarad."

FALUBEJÁRÁS

Rimóc község önkormányzatának képviselő-testülete 2009. április 19-én vasárnap délután falubejárást tartott. Minden év tavaszán sor került a már hagyományos falubejárásra. A település nagysága miatt egy alkalom nem elég arra, hogy a község minden részét bejárják.

Ezen a délutánon a község déli részét tekintették meg a képviselők. A bejáráson jelen volt még dr. Verbói Klára háziorvos, Benkó Jánosné védőnő és Kovács Béla körzeti megbízott rendőr is. A kőkereszttől indulók először a Szent Erzsébet teret - a majdani Szent Erzsébet szobor helyét - a tervezett parkoló helyszínét nézték meg. Majd a temetőn áthaladva szemrevételezték a temetőben lévő fákat, megbeszélték az urnatemető kialakításának lehetséges módját.

A temetőben több rimóci ember is elmondta észrevételeit, javaslatait. Sajnos még mindig nem a kijelölt helyekre viszik az elhervadt virágokat, szemetet. Milyen csúnya látvány a sírok között. Valakik durva sportot űznek a temető kerítésének letöréséből. Minden egyes léc tönkretételével kárt okoznak annak a közösségnek, amihez tartozónak vallják magukat. Ámbár egy „jó közösség" az ilyen embereket kizárja soraiból.

Szó esett egy, az 1848-as aradi vértanúk emlékére állítandó emlékműről is. A Hunyadi úton felfelé haladva sajnos több helyen is szomorú látvány fogadta a bejárás résztvevőit. Ápolatlan házak, gondatlan, ásatlan kertek, szemét és gazdátlan kutyák, lődörgő, unatkozó emberek, egy-egy szemétkupac.

De hála Istennek, akadt néhány nagyon szép rendben tartott takaros porta is. Szabályosan körbekerített udvaron, láncon tartott házőrző is volt. A rengeteg kóbor kutya gazdái sem jelentkeztek, hiába kérdezgettük az emberektől, hogy kié ez a kutya. A házak előtti árkokról talán jobb nem is beszélni, azokat évek óta nem takarították ki.

Azt gondolom, hogy csak egy csepp akarat a szépre, jóra, a tisztára és máris másképp alakul a helyzet. Senki ne várjon segítséget sehonnan, ha saját maga nem hajlandó erre. Úgy tapasztaltam, hogy az ott lakók tisztában vannak ezekkel a dolgokkal, némelyek be is tartják a „játékszabályokat" és boldogulnak. Mások viszont nem törődnek környezetükkel, lusták és kívülről várják a megoldást a problémáikra. Az üresen álló gondozatlan telkeket fel fogják mérni, tulajdonosaikat fel fogják szóllítani a területük rendbetételére.

Nagyon sok emberrel sikerült beszélnem ezen a délutánon, sok mindennel egyetértettünk, főleg munka és tanulás, tisztaság és rend tekintetében.

Véleményem szerint hasznos volt a bejárás, láttuk ezen településrész alapvető problémáit, gondjait. Ezeken segíteni csak együtt közösen lehet.

A bejárás folytatódik.

***Beszkid János** önkormányzati képviselő*

Akiért a harang szólt...

Percze Jánosné
1932-2009

Gondolatok:

KERT/ÉSSZEL

Odavagyok a kertért! Szívvel-lélekkel. Sőt ész nélkül. Csak hát épp ez a baj! Mert ahhoz, hogy a kertet művelhessem, előbb magamat kellene!

Szerintem kell lennie valami célszerűségnek abban, hogy a Teremtő az édenkertbe helyezte az embert. Persze ott még jó dolgunk volt, mert valaki más tartotta rendben helyettünk. Ó, boldog tudatlanság! Aztán egy harapás a tiltott fa terméséből, és íme, megkaptuk nagyravágyásunk keserű gyümölcsét. Arcunk verítékével kell megteremtenünk mindazt, amit ekkor ajándékba kaptunk. A csodás kert mása immár csak fáradságos munkával születhet meg. A gazok ellen fel kell venni a kesztyűt és a kis kapát. Ám miután az ádász küzdelemben tudatlanságomnak és lelkesedésemnek áldozatul esett pár haszonnövény is, jobbnak látta a családom, ha csak locsolásra fognak be. Mondván azt nem lehet elrontani. Persze én itt is megcáfoltam őket. Semmi kultúra! Csak szabadon természetesen! Éjjen a gyep, ha tud! Nos én elvetettem a fűmagot, a föld meg az ötletet. És a fött fő, miért nem nő a fű, csak a probléma. Az volt az ötletem, vigaszom, hogy itt legalább fűbe nem harap senki! Majd látva a kopár valót s mérlegelve bokros teendőimet, a szárazságtűrő sziklakertiek mellett döntöttem. Az ő szívóságuk és életerejük talán még az én időbeosztásomat és kertművelési hiányosságaimat is képes legyűrni.

Aztán sikeresen felbuzdulva arra jutottam, ha a megművelendő terület arányban állna a kertészkedésre fordítható idővel, akkor még eredményesebb lehetnék. Mi lenne, ha csupán néhány cserépnyi földön ga(rá)zdálkodnék? Ám a szobanövény olyan, mint a kalitkába zárt madár, kényesebb jószág vadonélő társainál.

Tehát sokat tűrő igénytelenek jelentkezését várom.

Nincs mit kertelni! Gyomok előnyben.

Lőrik Sándor

94 éves a falu legidősebb embere

Az egyik napsütéses nap délutánján kerestük fel otthonában Alács Lászlóné, Urbán Rozáliát, aki 1915. április 28-án született és községünk legidősebb embere.

Az ismerkedés után, hogy „a Terka fia vagy" meg a „Mixi Tibi lánya", Rozi néni már készen állt a beszélgetésre. Kérdéseinkre lelkesen és nagy örömmel válaszolt a maga egyszerű stílusában.

Mivel sokszor láthattuk a háza előtt lévő virágokat kapálgatni az első kérdés így hangzott:

- *Kapál-e még?*
- Kapálnék, de nem hagynak. Szeretek motyogni.

A motyogni alatt nyilván azt kell érteni, hogy állandóan tesz-vesz, elfoglalja magát. Ott jártunkkor éppen kukoricát morzsolt a padon.

- *Ki van még ilyen korú a faluban mint Rozi néni?*
- Nem tudom - hangzott a válasz - én nem itt születtem, hanem Hollókőben.
- *Mikor járt Hollókőben utoljára?*
- Nem emlékszem már. Arra viszont tisztán emlékszem, hogy tízévesen, amíg én a libánál voltam, édesanyám elment a Szentkúthoz gyalog. Én meg fogtam magam, felöltöztem és mentem utána. Zsúnyig tudtam az utat, onnan meg más búcsúsokkal mentem. Amikor találkoztunk, édesanyám azt kérdezte tőlem, minek jöttél lányom egy pízem sincsen. Én azt mondtam, hogy nem a pízért jöttem, hanem a jó Istenhez.
- *Hogy telnek a napok? - kérdeztük felbátorodva.*
- Sehogy. Kukoricát morzsolgatok. Már nem látok jól. Inkább csak a hangokat ismerem fel, de nem mindenkit. Átjárok Kelemenhez a szomszédba.
- *Nem beteg-e Rozi néni?*
- Nem vagyok én beteg, csak olyan lusta, tegnap délután már feküdtem. Amikor felkelek az imádkozás az első.

Alács Erzsébet (Laczkó Andrásné)
Kormány Lajosné (Alács Rozália)
Alács Lászlóné (Urbán Rozália)

- *A TV-t szokta-e nézni?*
- Állandóan, de csak homályosan látok.
- *Szokta-e olvasni a Rimóci Újságot?*
- Imádságokat szoktam olvasni.
- *Milyen jó és szép dologra emlékszik vissza szívesen?*
- Jó nem volt soha, apám korán meghalt. Ahol nincs apa, nagy szegénység van.
- *Testvére van?*
- Voltunk öten vagy hatan. Emera, Maris, Pista a többire nem emlékszem. Sok mindenre nem emlékszem már.
- *A lagzijára emlékszik-e?*
- Igen. Hollókőről hoztak Lócba, ott volt az esküvő, úgy hoztak ide. Özvegy ember vett el engem. Nem olyan híres volt.
- *Hol dolgozott élete során?*
- Mindenhol ahol munka volt, ahol tudtam még Pesten is.

Időközben megérkezett Rozi néni ükunokája Balázs Levente. Rozi néni megjegyezte:

- Ez a gyerek nagyon huncut felér egy „rendessel".
- *Hosszúak-e a napok?*
- Amíg dolgoztam nem voltak hosszúak, de már megnőttek.
- *Étvágya van-e?*
- Van, azt nem mondhatom, hogy nincs. Reggel kávé, tej. Gyógyszert se szedek.
- *Mikor volt itt az orvos utoljára?*
- Most, amikor leütöttem a lábam.
- *Főzni szokott-e még?*
- Á, már azt sem tudom, mikor főztem utoljára.
- *Kedvenc étele van-e?*
- Nekem mindegy, ami van.
- *Táncolni, énekelni szeret-e?*
- Nagyon szerettem, amíg olyan voltam.
- *Fénykép van-e magáról?*
- Van.
- *Volt-e piros zsizmája?*
- Nem csak fekete volt. Nagyon szegények voltunk, nem adtak annyi nyugdíjakat, mint mostanában.
- *Templomba mikor volt?*
- Régen. Első pénteken jön a pap gyóntatni. Azt hiszem tavaly voltam egyszer.
- *Hány gyermeke született?*
- Kettő. Egyik meghalt egy fiú.
- *Mikor halt meg?*
- Már nem emlékszem. Akkor még nem bántak úgy a néppel, mint most.
- *Mit szeretne még?*
- 100 évig élni, de legalább addig, amíg meg nem halok.
- *Külföldön járt-e?*
- Voltam Lengyelországba is. Jártam én mindenfelé, ha volt valami. Még az öregek napján is énekeltem nem olyan régen.
- *Kedvenc nótája?*
- Már mi nálunk babám.

Ezután Rozi néni már énekelve folytatta kedvenc nótáját. A nóta végeztével megköszöntük Rozi néninek az interjút. Jó egészséget és hosszú életet kívánva búcsúztunk el. Majd utánunk szólt: *„Nagyon szépen köszönöm a fáradságotokat!"* Igazán jól estek a 94 éves legidősebb ember köszönő szavai.

Mivel Rozi néninek a napokban volt a születésnapja, ezúton kívánjuk, élje meg a 100. születésnapját is.

Isten éltesse Rozi néni!

Beszkid János és Vincze Nikolett

Rozi néni és ükunokája, Levente

Testvériskolai kapcsolat

Az elmúlt évben testvérkapcsolat jött létre a lengyel Dlutow és Rimóc között. Ez a megállapodás hívta létre annak gondolatát, hogy iskolák között is induljon meg valamiféle közeledés; ennek jegyében került sor 2008 novemberében egy látogatásra Warta járás Rossoszyca településére. Ekkor a járás vezetői, az iskolaigazgató részéről megfogalmazódott természetesen egy viszontismerkedés gondolata is.

Erre került sor 2009. április elején. A lengyel delegáció április 5-én érkezett Rimócra. Az első délután rövid sétával telt, illetve a templomunk szépségében gyönyörködhettek vendégeink. Hétfőn az iskola tanulói rövid műsorral kedveskedtek az önkormányzat elnökéből, a polgármesterből és képviselőasszonyból, az iskola igazgatójából és pedagógusból álló delegáció tagjainak. Igazi multikulturális köszöntő állt össze, melyben elhangzott lengyel vers, angol dal, volt cigány tánc és zenekar, illetve a Kukorgós iskolai hagyományőrző csoportunk is bemutatkozott vendégeinknek.

Ezt követően folytatódott az ismerkedés településünkkel: Polgármesteri Hivatal, Babamúzeum, Falumúzeum. Majd kicsit tágabb környezetünkből is ízelítőt kaptak: Hollókő - Vár, Szécsény - Templom, Rákóczi szoba. Örömmel fedezték fel Sobieski emléktábláját a szécsényi templom falán.

A sűrű program miatt kellemesen elfáradtak, és kevés pihenőt kérve érkeztünk vissza Rimócra 5 óra után.

Programjuk a 6 órai közös ismerkedési vacsorával folytatódott, ahol a képviselő-testület tagjai, szülők és pedagógusok vettek részt.

Látogatásuk utolsó napján az iskola mindkét épületét megtekintették és záróakkordként sor került az Együttműködési Megállapodás aláírására. Ezen megállapodás létrejöttével iskolánk tanulóinknak lehetősége nyílik kitekinteni Európára, megismerni személyes tapasztalás révén más kultúrát, nyelvet; módjuk lesz arra, hogy igazi európai uniós állampolgárokká váljanak.

Hogy lengyel vendégeink megelégedéssel távozhassanak, sok segítséget kaptunk: mindenekelőtt köszönetemet fejezem ki azon kedves szülőknek, akik bármilyen módon támogattak bennünket abban, hogy vendégeink jól érezzék magukat és elégedetten térhessenek haza. Köszönöm Déska Bertalannénak az ajándékként készített könyvjelzőket, Kiss Bertalannak és kedves feleségének, hogy felajánlásként megmutatták az általuk megteremtett Babamúzeumot; köszönöm Buttkai Istvánnak az ingyenes hollókői várismertetőt, Golyán Miklósnénak a tojásfestést, Vincze Ágotának a rimóci csomagolást; Pásztor Antalnénak, Kabda Istvánnénak és Vincze Dezsőnének, hogy vasárnap délutánjukat feláldozva vacsorával, meleg szeretettel fogadták vendégeinket, az óvoda „konyhás" csapatának a reggeliért és vacsoráért. Köszönöm Beszkid Andor polgármester úrnak a sokrétű segítséget, hogy magunk mögött érezhettük támogatását! ***Kiss Józsefné** igazgató*

A lengyel delegáció tagjai, Szilágyi László tolmács, Pásztor Antalné képviselő és Kiss Józsefné igazgató

Iskolai bemutató a közösségi házban

A babamúzeumban

Az aláírt együttműködési megállapodással

ISKOLAI HÍREK

Kuruc mondák versenye

A ludányhalászi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola versenyt hirdetett, melyre iskolánk tanulói is meghívást kaptak. A versenyfelhívás szerint egy szabadon választott kuruc kori monda bemutatása volt a feladat.

A három korcsoportba 4 tanulónk nevezett a 2009. április 3-án megrendezésre kerülő vetélkedésbe.

A péntek délutáni versenyen iskolánk jó hírnevét öregbítve szép eredménnyel tértek haza diákjaink, hiszen korcsoportjukban az alábbi helyezéseket érték el:

Vincze Ádám 1. o. 2. helyezés

Péter Gabriella 3. o. és ***Kormány Richárd*** 8. o. tanulónk 3. - 3. helyezett lett.

Percze Gergő 5. o. kategóriájában a legszebben csillogó érmet érdemelte ki, 1. helyezést ért el.

Tanulóinknak szívből gratulálunk, további sok sikert kívánunk!

Varga Bálint

„Szeresd a hazát!... Törekedjél ismeretekre!...

Igen, mindannyiunknak szeretnünk kell hazánkat, azt a hazát, melyet elsősorban Szent Istvánnak honalapítónknak köszönhetünk.

Több, mint egy éve indítottuk útjára kezdeményezésünket arra vonatkozóan, hogy iskolánknak nevet adjunk. Célunk természetesen nemcsak maga a „névadás" volt, hanem legelsősorban a név mögötti szellemi hagyaték, az abban benne foglaltatott értékrend szem előtt tartásával alakítani iskolánk arculatát, ennek megfelelően nevelni gyermekeinket.

Az iskolai rendezvények sokasága mellett nehéz volt a legalkalmasabb időpont kiválasztása.

Az ünnepség megszervezésénél célunk volt a nap emlékezetessé tétele - tervezünk évente hasonló iskolanapot - ugyanakkor tanulóink mellett a szülőket is bevonva vonzó, tanulva szórakoztató is legyen.

A Szécsényi úti épületben egy emlékhely kialakítására került sor. A 10.000 forintoson lévő vaskoronás Szent István portré felhasználásához Beszkid Andor polgármester úr megkapta az azt készítő grafikusművész, Vagyóczky Károly úr engedélyét. Ezek után az anyagkiválasztást illetve felhelyezést kellett megoldani. Mint ahogyan a nemes ügyek megvalósításánál általában lenni szokott, segítségünk érkezett Kollár Sándor, Piliny nyugalmazott polgármestere személyében. Gondolataival körvonalazódott az anyag milyensége és a megvalósítás módja: egy terrakotta kép elkészítése és az emlékfal kialakítása. (A Hunyadi úti épületben a nyári felújítási munkálatok után kerül elhelyezésre az emléktábla.)

Az ügy mellé állt még Szabó Vilmos vállalkozó, aki a szükséges alap előkészítését végezte. A névadót megelőzően már a lengyel vendégek megérkezésére készen állt iskolánk ékességéül névadónk, Szent István emlékfala.

Április 8-a reggelére iskolánk, gyerekek és felnőttek egyaránt és lelkünk is ünneplőbe öltözött. Mindannyian izgalommal érkeztünk a nem mindennapi eseményre. A nap a 9 órakor kezdődő ünnepi műsorral indult, amire hamarosan érkeztek a meghívott vendégek. A köszöntő, majd Beszkid Andor polgármester úr ünnepi beszédét követően diákjaink illetve pedagógusaink műsorral köszöntötték a résztvevőket, majd koszorúkat helyeztünk el az emléktáblánál. Az iskola koszorúja mellett felkerült a nógrádmegyeri Mikszáth Kálmán Általános Iskoláé is, melyet Antal Gyula igazgató úr és az iskola egyik pedagógusa, Beszkid Zsuzsanna helyezett el.

Az ünnepség részeként került sor az intézmény tanulóinak és összes alkalmazottjának fogadalomtételére, és az iskola jelképének átadására. A település megjelent vezetői ugyancsak átvették jelképünket. A jelkép mindenki számára nyilvánvalóvá teszi, hogy az iskola tanulói, dolgozói összetartoznak, kitűzött céljaink színvonalas, értéket teremtő és értéket közvetítő iskola megvalósításáért, jó hírnevének megőrzéséért és annak öregbítéséért együtt, közösen összefogva dolgozunk.

A Szózat közös eléneklése után rövid „tízórai" pihenőt követően vetélkedőkön mérhették össze tudásukat iskolánk tanulói és a meghívott településekről érkezett nevezők. A programok sorában versmondó verseny (Szécsényi úti épületben); történelmi vetélkedő (a Közösségi Házban) szerepelt; az érdeklődők megtekinthették az egyik teremben a Honfoglalás és az István, a király című filmet; a kisteremben a tanulók által készített pályamunkák kerültek kiállításra, a folyosón pedig Szent István királyunkról és koráról szerezhettek ismereteket az érdeklődők. A vetélkedők, pályázatok eredményhirdetése és az ebéd után sportverseny vette kezdetét, ahol szülők és gyerekek egy csapatban együtt vetélkedhettek egymással, vidám játékos feladatok megoldásával, közben szendvicsekkel, csokoládéval erősíthették és ásványvízzel frissíthették magukat. Iskolánk névadó ünnepsége a sportverseny eredményhirdetése után fél öt körül ért véget.

Reméljük, hogy e nemes napra kitűzött célunkat sikerült elérni, és mindenki számára emlékezetes marad!

Köszönetemet fejezem ki segítő támogatásukért:

Vagyóczky Károly művész úrnak, Kollár Sándor nyugalmazott polgármester úrnak, Beszkid Andor polgármester úrnak, Szabó Vilmos úrnak.

Köszönöm mindazok támogatását, akik bármilyen formában ügyünk mellé álltak: az Óvoda és Idősek Klubja dolgozóinak, Csemer Zoltánnak és Csemer Károlynak!

Köszönöm azon kedves szülőknek, akik az előkészületi és lebonyolítási munkában velünk, pedagógusokkal egy sorban dolgoztak iskolánkért!

És utoljára köszönöm diákjaink és az iskola összes dolgozójának hozzáállását és munkáját! ***Kiss Józsefné igazgató***

Várat építettünk!

Az alsó tagozatos gyerekek nagy érdeklődéssel készültek iskolánk névadójának az ünnepére. Sokat beszélgettünk, rajzoltunk magáról István királyról, illetve arról a korról, amelyben ő élt.

Több előzetes feladatot is kaptak az alsósok. Az egyik ilyen megbízásuk az volt, hogy gyűjtsenek különböző papírdobozokat, amelyekből április 8-án az ünnepély után várakat építettünk.

Nagy lelkesedéssel gyűltek a dobozok, tervezgettünk, várakat rajzoltunk, képeket nézegettünk, milyenek is ezek az építmények. Voltak osztályok, akik közösen 1 nagy várat készítettek a tanteremben, a szőnyegen. Volt olyan osztály is, ahol csoportokban dolgoztak a gyerekek, így többféle vár is született.

Az osztályokat járva mindenhol vidáman, szívesen, kreativitásukat „kibontakoztatva" munkálkodtak a gyerekek. Érdeklődve nézték meg egymás alkotásait.

A várak megszületése után kissé elfáradva, de annál több tapasztalattal gazdagodva ültünk le az ebédet elfogyasztani.

Kuruczné Rados Beatrix

PÁLYÁZAT

Iskolánk névadója, Szent István tiszteletére pályázatot hirdettünk. Az alsós és felsős diákok szabadon választott technikával készült alkotásokkal pályázhattak. A feladat olyan pályaművek elkészítése volt, amely bemutatja azt a történelmi időszakot amelyben Szent István élt és uralkodott.

A sokféle technikával készült színvonalas rajzok mellett többen a koronázási jelképek makettjének elkészítésével pályáztak.

Az érdeklődők az április 8-i névadó ünnepségen tekinthették meg a tanulók alkotásait.

Az iskola részéről felajánlott díjat Péter Fruzsina 5. osztályos tanuló kapta, aki a budapesti Szent István bazilika makettjét készítette el. A közönségdíjat Szent István koronájának elkészítéséért Gáspár Tamás 8. osztályos tanuló nyerte el.

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a pályázaton részt vevő valamennyi diáknak, az őket segítő szülőknek és pedagógusoknak, hogy áldozatos munkájukkal hozzájárultak a pályázat sikeréhez. ***Oláh Katalin***

Országos búzaszentelőre zarándokoltunk

Hajnalban a Fogadalmi kápolnánál

A herencsényi templom felé

A búzatábla szentelésére egymás után vonultak különböző települések képviselői

Rimóc község még márciusban kapta a herencsényiek meghívását az idén náluk tartott országos búzaszentelőre szentmisére és ünnepségre. Jusztin Józsefné polgármester asszony kérése volt, hogy lehetőleg gyalogzarándokok is emeljék az ünnep fényét, illetve, hogy minél több település mutassa meg népviseletét nemcsak a helyieknek, de a sajtó tudósítóin keresztül az egész országnak.

A búcsú előtt pár nappal elkezdődött a zarándoklat szervezése is. Megpróbáltunk minél több embert megszólítani, hogy tartson velünk. A Duna tv munkatársaihoz is eljutott a hír, akik jelezték is, hogy ők biztosan jönnek velünk és forgatnának is a zarándoklat közben. (A Duna tv-n egy összeállítást lehetett látni a nap eseményeiből.)

Végül elérkezett 2009. április 26. vasárnap, a búzaszentelés napja. A kőkeresztől 21 fő rimóci, 2 fő szécsényi és a Duna tv 3 munkatársa indult el kb. ¾ 6-kor. Nógrádsipeken Balás Ernő bácsiék vendéglátása után az iskolánál csatlakozott hozzánk Doman Ferenc polgármester úr a sipekiekkel (összesen 17 fő) és 3 fő varsányival. Így a zarándokok száma **46 fő**re emelkedett.

Külön kiemelendőek a sipeki asszonyok, akik népviseletben és menyecskében indultak a nem kis emelkedőkkel, erdei ösvényekkel, itt-ott pocsolyákkal szabdalt zarándokúton.

A Herencsényi Fonóban üdítőkkel, pogácsával vártak már minket és gyülekeztek a különböző települések népviseletes és civil ruhás képviselői is. A herencsényiek mellett többek között az alábbi településekről láthattunk ismerős arcokat: Rimóc, Nagylóc, Nógrádsipek, Varsány, Szécsény, Becske, Szanda, Terény, Csesztve, Cserhátsurány. Ekkor már egyre többen érkeztek még községünkből is autókkal. Majd elindult a menet a templomba, ahol a szentmisét Varga Lajos, a váci egyházmegye segédpüspöke celebrálta. Ezt követően a település határába indultunk ki a búzatáblákhoz, ahol Varga Béla, a megyei közgyűlés alelnökének köszöntője után a segédpüspök megszentelte a búzatáblákat.

A Himnusz közös éneklése után visszaindultunk a Herencsényi Fonóba, ahol májgaluska levessel, pörkölttel és túrós sztrapacskával vendégeltek meg minket, majd egy kis pihenő és átöltözés után összesen 33-an (14 fő rimóci, 2 fő szécsényi, 1 fő varsányi és 16 fő nógrádsipeki zarándok) indultunk útnak haza gyalog. Sipekről végül 14-en (12 rimóci és 2 szécsényi) értünk haza fél 6-ra a kőkereszthez.

Ezúton köszönjük településünk nevében Kobela Andrásné csoportvezetőnek, Kiss Bertalanné, Rozi néninek, és a Rimóci Hagyományőrző Együttes minden tagjának, hogy részvételükkel, a lobogókkal, a kiskereszttel és a települési táblával is hozzájárultak ahhoz, hogy minél többet megmutathassunk településünkből. Köszönet azoknak, akik autókkal hoztak népviseletet, vagy jöttek el ezen alkalomból felöltözni, vagy csak képviselni településünket. Köszönet minden zarándoknak, aki részt vett a búcsún és külön köszönet a 3 legfiatalabb zarándoknak Kelemen Gergőnek, Barna Mátyásnak és Géczi Patriknak, hogy fiatal koruk ellenére velünk tartottak.

Köszönjük a sipekieknek, hogy közösen tehettük meg ezt az utat, köszönjük a közös énekeket, imákat, a vidám, jó hangulatot!

És végül, de nem utolsó sorban köszönjük a herencsényiek meghívását, fogadását, a vendégszeretetüket és mindazt az élményt, amellyel gazdagabban térhettünk haza! Reméljük, hogy következő meghívásuknak is eleget tudunk majd tenni és a júliusi keresztbúcsún legalább hasonló számban részt vesznek majd a rimóciak is.

Vincze Nikolett

A búzatábla szentelés alatt a herencsényi határban

A gyalogbúcsúsok hazafelé a kápolna lépcsőjén

NYULACSKA HÍREK

„Kakukkfű, kakukkszó kirándulni volna jó…”

A gyerekek nagyon várták a közelgő kirándulásokat, hisz sok ovisnak nem adódik lehetősége arra, hogy családjával közösen kirándulni menjen.

Örömmel fogadták, amikor április 16-án külön autóbusz várt minket az óvoda előtt.

Első állomásunk a szécsényi játszótér volt, ahol lelkesen vették birtokba a különböző játékszereket.

Később átsétáltunk a Kubinyi Ferenc Múzeumba, ahol sok érdekes és új dolgot fedezhettünk föl.

Ezt követően újra buszra szálltunk és a nógrádmegyeri óvodásoknál vendégeskedtünk.

Az ottani gyerekek már nagyon vártak minket és az udvaron töltött közös játék során hamar össze is barátkoztak.

A tartalmas kirándulás után minden kisgyermeknek jól esett a finom ebéd és a délutáni pihenés.

Nem sokkal később, április 24-én az úti célunk a szécsényi Ancsa major volt. Manapság a falusi gyermeknek is élményt jelent olyan helyen járni, ahol háziállatokat láthat, hiszen kevés háznál foglalkoznak állattartással.

Ezen a tanyán lehetőségük volt a gyermekeknek közvetlen közelről megsimogatni, etetni a szálláshelyükön megnézni a különféle háziállatokat. Láttunk kecskét, vörös mangalicát, gatyás tyúkot, bárányt, bocit, nyulat. Amire a leginkább kíváncsiak voltak a gyermekek azok a lovak voltak. Az ügetőpályán ügyes ugratásokat is láttunk a lovagló diákoktól, és még lovas kocsikázhattunk is.

Mindenki nagyon jól érezte magát a kirándulásokon és sok új élménnyel gazdagodtunk.

A kirándulások emlékezetes pillanatait meg is örökítettük.

Óvónők

A kastélymúzeum előtt

Közös játék a nógrádmegyeri óvoda udvarán

Az Ancsa majorba lovas kocsikázhattunk

Birtokba vettük a szécsényi játszóteret

A Nyulacska Óvoda nagycsoportos óvodásai
2009. május 29-én pénteken 16 órakor búcsúznak óvodájuktól!
Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Versmondó verseny

A versmondó versenyünket névadó ünnepségünk keretein belül rendeztük meg 2009. április 8-án a Szent István Általános Iskola Szécsényi úti épületében.

Ebben a tanévben is sok szép verset tanultak meg az alsós és felsős diákok.

2 korcsoportban mérhették össze magukat a gyerekek: az alsó tagozatosak az 1. korcsoportban, a felső tagozatosak a 2. korcsoportban vetélkedtek egymással.

14 fő alsós és 10 fő felsős diák szavalt nekünk a délelőtt folyamán, akikért együtt izgultak hozzátartozóik, diáktársaik, tanítóik és tanáraik egyaránt.

A szomszédos településekre is küldtünk meghívót rendezvényünkre, amelyet a ludányhalászi általános iskola el is fogadott, 2 alsós és 2 felsős diákjaikat nevezték be a versenyre.

A 3 tagú zsűri segített a helyezések megállapításában. A zsűri elnöke Garamvölgyi Andrea volt, aki már az őszi irodalmi pályázaton is „zsűriskedett” nekünk. A zsűri másik két tagja: Beszkid Andor polgármester úr és Virág Bálint iskolánk kitűnő eredménnyel végzett régi tanulója.

A szavalatok meghallgatása után a zsűrit magára hagytuk, hadd törjék a fejüket, kik voltak a legjobb versmondók.

A döntés megszületett, a helyezést elértek egy-egy könyvvel és a helyezésüket bizonyító oklevéllel térhettek haza.

Helyeztettek

I. korcsoport	1. helyezett	Gyöngyhalmi Mónika	(Ludányhalászi)
	2. helyezett	Bene Richárd	(Ludányhalászi)
	3. helyezett	Ocsovai Ramóna 3.o.	
II. korcsoport	1. helyezett	Vizoviczki Lolíta 5. o.	
	2. helyezett	Tomis Eszter	(Ludányhalászi)
	3. helyezett	Golopi Roland 8. o.	

Ők is verset mondtak és emléklapot kaptak:

Bablena Dorina	1. o.	Bada Bianka	4. o.
Kormány Cintia	1. o.	Csemer Beáta	4. o.
Bada Rajmond	1. o.	Kukurta Mónika	5. o.
Petrovics Anna	2. o.	Kormány Dávid	6. o.
Oláh Krisztofer	2. o.	Virág Jenifer	6. o.
Golyán Attila	2. o.	Szeles Szabina	6. o. (Ludányhalászi)
Szoldatics Milán	2. o.	Erdélyi Anita	7. o.
Tóth Fanni	3. o.	Bada Zsanett	8. o.
Jusztin Edina	3. o.	Czerovszki István	8. O.

Golyánné Juhász Edina

István király, a honalapító

2009. április 8-i névadó ünnepség alkalmából sok más program mellett történelmi vetélkedőt rendeztünk a felső tagozatos diákok számára.

Három héttel a jeles esemény előtt 5 fős vegyes csapatokat alakítottunk az iskola felsősei közül összesen 20 fővel. Három előzetes feladatot kaptak a diákok: pecsétlenyomatot, jurta modellt, és egy tablót kellett készíteniük a korabeli viseletről.

Elérkezett a várva várt nap! A vetélkedő helyszínét Szent István portréja, a gyerekek munkái díszítették, s egy idézet első királyunk intelmei közül: *„A legnagyobb királyi ékesség, az én tudásom szerint, a királyelődök után járni”.*

A gyerekek számos érdekes feladatban próbára tették tudásukat, felkészültségüket: a kincskereső játék keretein belül országalmákat kerestek az iskola udvarán; majd a Ki kicsoda nevű feladatban megismerték Szent István király rokonait, kortársait; írtak mai intelmeket; kiraktak olyan fotókat, amelyek Szent Istvánnal kapcsolatosak; és még térképet is készítettek.

Végül utolsó feladatként 13 + 1 villámkérdés hangzott el. A válaszokat rimóci címer alakú táblára írták fel a tanulók, amely Rimóc színeiben pompázott.

Megtudhattuk többek között azt is, hogy hol van a Szent István Király Múzeum, miért van István kardja Prágában, és hogy hol van Szentistván.

A zsűriben: Lőrikné Kiss Ibolya, Pásztorné Percze Gyöngyi és Vincze Ágota értékelte a gyerekek munkáját. Figyeltek a verseny tisztaságára, észrevételeiket meghallgattuk, tanácsaikat elfogadtuk. Az összpontszámhoz az előzetes feladatokra kapott pontok is hozzáadódtak, így alakult ki a végső eredmény:

A pálmát Hadzsi Enikő 7. osztályos, Juhász Norbert 5. osztályos, Gál Kitti 6. osztályos és Kormány Richárd 8. osztályos tanuló vitte haza, akik egy csapatban versenyeztek. Az első 3 helyezett értékes könyvjutalmat és oklevelet kapott jutalmul. A többi résztvevő emléklapot vitt haza.

Jól éreztük magunkat. Sokat tanultunk. A sikeres szellemi vetélkedő előkészítésében, megszervezésében és lebonyolításában nyújtott segítségért minden közreműködőnek köszönet jár.

Várnai Zsuzsanna

A zsűri tagjai a díjazottakkal

A vetélkedő közben

ISKOLAI JÓTÉKONYSÁGI BÁL
2009. május 30. szombat 19^{00}

Benkó Péter:

A RIMÓCI GYÖNGYÖSBOKRÉTA-CSOPORT TÖRTÉNETE 1934. ÉS 1938. KÖZÖTT

3. rész - A rimóci un. ,,Piroscsizma ünnepély''

A rimóci Gyöngyösbokrétás csoport ismertetésekor általában megemlítették, hogy a lányok piros csizmát viselnek. A Bokrétások Lapjában közölt ismertető is megjegyzi, hogy *„a meztelen lábszárra húzott piros és lákosszárú csizma egészíti ki és avatja festői látvánnyá viseletüket.”* Azonban érdekes dolog, hogy a rimóci csoport első budapesti fellépése előtt pár nappal, egy nagyszabású ünnepély keretében ajándékoztak négy pár piros csizmát négy rimóci lánynak. Ezen jeles esemény ismertetéséről, szervezéséről, körülményeiről olvashatunk az alábbi sorokban. Az ünnepség súlyát jelzi az is, hogy több újság is (megyei és országos kiadású) tudósított az ünnepélyről. Ezen újságcikkek más-más szempontból, de nagyon érdekes, és roppant értékes, viszont néha egymásnak-, és a hitelességnek ellentmondó adatokkal szolgálnak az ünnepségről. (Függetlenség 1934. augusztus 17.; Nemzeti Újság 1934. aug. 18.; Nógrádi Hírlap 1934. augusztus 21.; Nógrádi Hírlap 1934. augusztus 26.)

A rimóci Gyöngyösbokréta 1938.
Radványi László tulajdona

A Bokrétások Lapjában, egy másik helyen azt említik Rimócról, hogy *„valaha a falu minden lánya, menyecskéje piros csizmát viselt.”* Mit jelent ez a valaha? Flórián Mária Rimóc viseletéről szóló könyvében azt írta, hogy a csizma valamikor piros szattyán és sárga kordoványbőrből rámára készült, de a sárga a század elejére (1900-as évek - BP) végképpen kiment a divatból. A piros is csak egy-két nógrádi faluban, köztük Rimócon maradt meg. Később a puha-, rogyós-, ráncos-, vagy harmonikás torkú, oldalvarrott, rámás piros csizmát a lakkosszárú piroscsizma váltotta fel. Az első konkrét, kézzelfogható adatot a Néprajzi Múzeumban találtam: Farkas Pál balassagyarmati gimnáziumi tanár 1913-ban fényképezett Rimócon piros csizmás lányokat. Az egyik képen kettő, míg a másikon hat lány látható. Aztán később fokozatosan eltűnt a piros színű csizma a viseletből, az 1930-as évekre már nem volt része az öltözetnek. A kivetkőzés oka az első világháború okozta nyersanyaghiány volt: *„A szép rimóci palóc leányok és menyecskék még 15-20 évvel ezelőtt is piros csizmát viseltek. A háború alatt kihalt ez a gyönyörű viselet, mert nem lehetett eredeti török karmazsinbőrt kapni, amiből a piros csizmák készültek. Ami még volt békebeli piros csizma Rimócon, régen elnyűtt azóta és az akkori leányokból, menyecskékből nagymamák lettek. A piros csizmának ma már csak az emléke él Rimócon és a hasonló viseletű szomszédos községekben: Varsányban, Sipeken, Nagylócon és Hollókőn. A mai lányok, menyecskék ott is csak fekete csizmát viselnek, sőt ott is hódít már a városi divat, a cipő és harisnya.”* írta 1934-ben a Nógrádi Hírlap.

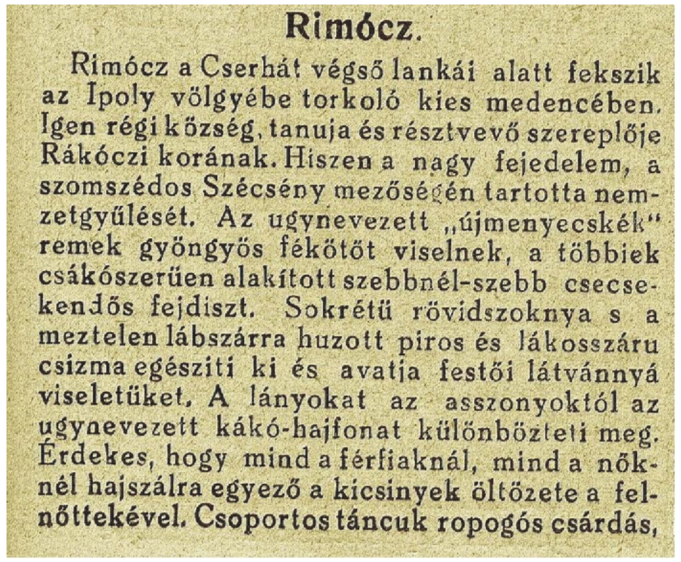

Rimócz.

Rimócz a Cserhát végső lankái alatt fekszik az Ipoly völgyébe torkoló kies medencében. Igen régi község, tanuja és résztvevő szereplője Rákóczi korának. Hiszen a nagy fejedelem, a szomszédos Szécsény mezőségén tartotta nemzetgyűlését. Az ugynevezett „újmenyecskék“ remek gyöngyös fékötőt viselnek, a többiek csákószerüen alakított szebbnél-szebb csecsekendős fejdiszt. Sokrétű rövidszoknya s a meztelen lábszárra huzott piros és lákosszáru csizma egésziti ki és avatja festői látvánnyá viseletüket. A lányokat az asszonyoktól az ugynevezett kákó-hajfonat különbözteti meg. Érdekes, hogy mind a férfiaknál, mind a nőknél hajszálra egyező a kicsinyek öltözete a felnőttekével. Csoportos táncuk ropogós csárdás,

Részlet a Bokrétások Lapjából

Nógrád vármegye akkori főispánja, Dr. Soldos Béla a népművészet, azon belül pedig a népviselet nagy pártolója volt. Ő készíttette a piros csizmákat a lányok részére: *„Dr. Sóldos Béla vármegyénk főispánjának figyelmét a palóc népviselet s népművészet megmentése érdekében végtelen szeretettel végzett munkájában ez sem kerülte el, s hogy ezt a pompás régi divatot ujra divatba hozza, négy szép rimóci leánynak egy-egy pár szép piros csizmát csináltatott, sárgarézzel kiverve, színes selyemmel kitűzve.”* közölte szintén a Nógrádi Hírlap. Érdekes módon a Nemzeti Újság öt pár piros csizmát tulajdonít Soldos Bélának, míg három pár piros csizmát a lap szerint a szécsényi kerület országgyűlési képviselője, Orosdy Fülöpné készíttetett: *„A népszerű nógrádi főispán, mint a palócmueum diszelnöke, de mint talpig magyar ember is, egyik nemes céljául tűzte ki a palóc-népviselet felujitását és istápolását, mert mint mondja: "Ha a parasztember kivetkőzik régi, gyönyörű viseletéből, kivetkőzik erkölcséből is!" Ez a gondolat indította arra, hogy felujitsa a piros-csizma viseletet. Saját költségén csináltatott ajándékképen öt szép rimóci palóclánynak hímezett szattyán piroscsizmát és ebben az ajándékozásban versengve csatlakozott hozzá a rimóciak országgyűlési képviselője, báró Orosdy Fülöpné is, aki szintén saját költségén három pár piroscsizmát ajándékozott a rimóci lányoknak.”*

A Függetlenség című lap négy pár csizmáról számolt be, s megjegyezte, hogy ezt az ünnepet évente mindíg máshol rendezik meg (más ünnepségnek nyomát meg eddig nem találtam): *„A régi palóc népviselet és népművészet ápolása és fenntartása érdekében Nógrád megye minden évben „piros csizma ünnepet” ül, mely egyik legkimagaslóbb eseménye a palócvidéknek.*

Rimóci piroscsizmás lányok Farkas Pál felvétele 1913.

Az idei „piros csizma ünnepély” szerdán folyt le Rimócon rendkívül nagy érdeklődés mellett. Ennek az ünnepségnek nagymértékben emelte jelentőségét és fényét, hogy ezúttal a rendezőség élén a vármegye főispánja, Soldos Béla dr. állott.”

Soldos Béla főispán tehát elhatározta, hogy négy rimóci lánynak csizmákat készíttet, majd egy nagyszabású ünnepség keretében kiosztja azokat. A szervezésben partnere és segítője volt a balassagyarmati Palóc Múzeum akkori igazgatója, Dr. Fényes Dezső. Rimóci részről pedig a jegyző, Dr. Simonyi János, a kántortanító, Radványi Lajos, valamint a plébános, Greff Gyula vett részt tevékenyen a szervezésben. Az általuk írt levelek fennmaradtak a múzeum irattárában, s most a Nógrád Megyei Levéltár gyűjteményében kaptak helyet. Az előkészületek munkálataiba bepillantást nyerhetünk egy-egy levél idézésével:

A rimóci Gyöngyösbokréta - 1938.
Radványi László tulajdona

„Nagyságos
Dr Fényes Dezső
muzeum igazgató urnak
Balassagyarmat

A pünkösdi kijövetelt örömmel várjuk. Egyben felhasználom az alkalmat, hogy tisztelettel meghívjam T. Igazgató Urat a Rimócon 1934. május hó 13-án, azaz vasárnap délután 3 órakor tartandó népművelési napra amikor is kis palócnépmüvészeti kiállítást is tartanánk.
Rimóc 1934. május hó 3-án
teljes tisztelettel

Dr Simonyi János főjegyző.”

A levélből kiderül, hogy áprilisban elkezdték a szervezést, s végül augusztusban tartották azt meg. Valamint felhívja a figyelmünket a májusi „népművelési napra” is. Az alábbi levélben pedig olvashatjuk, hogy végül nem helyi mesterember készítette el a csizmákat. Nagyon érdekes, hogy eredetileg úgy gondolták a rimóci szervezők, hogy csak kölcsönbe kapnák a lányok a csizmákat:

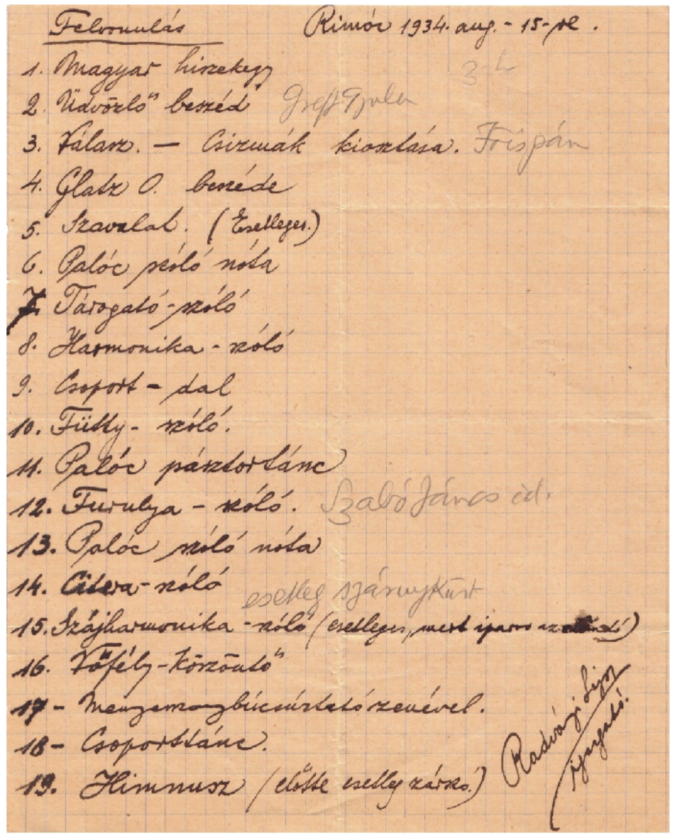

Felvonulás   Rimóc 1934. aug. 15-én.
1. Magyar hiszekegy
2. Üdvözlő beszéd   Greff Gyula
3. Válasz. – Csizmák kiosztása. Főispán
4. Glatz O. beszéde
5. Szavalat. (Esetleges)
6. Palóc szóló nóta
7. Tárogató-szóló
8. Harmonika-szóló
9. Csoport-dal
10. Fütty-szóló.
11. Palóc pásztorlánc
12. Furulya-szóló. Szabó János [illegible]
13. Palóc szóló nóta
14. Citera-szóló   esetleg [illegible]
15. Szájharmonika-szóló (esetleges, mert [illegible])
16. Vőfély-köszöntő
17. Menyecskebúcsúztató zenével.
18. Csoportlánc.
19. Himnusz (előtte [illegible])

Radványi Lajos igazgató.

A Proscsizma ünnepély progjamjának vázlata
Radványi Lajos kézirata. Nógrád Megyei Levéltár VIII-701-15/V-8a

Hivatkozással ápr 24-én kelt nb soraira tiszteletteljesen van szerencsém közölni, hogy a kérdéses piros csizmák ügyében a tárgyalásokat folyamatba tettem s végtelenül ürülünk [!örülünk] ezen eszmének! Van Rimócon egy ügyes csizmadia, s így szer[e]tnőnk, ha vele készíthetnőnk el a csizmákat. Az egyének neveit s a csizmák szóbajöhető árait rövidesen közölni fogom, de a mester még most állapítja meg az árakat, mert a bőr anyag árát nem tudván, nem tudott még kalkulálni.

„Dr Fényes Dezső
muzeumi igazgató urnak
Bgyarmat.

Igentisztelt Barátunk!
Hoz[z]ánk intézett nb. soraidra a rimóci csizmák ügyében van szerencsénk a következőket válaszolni:Amint mondánk az elgondolást örömmel vettük, s már ki is választottuk azt a 4 leányt, akik részére a piros csizmák készülnének. A kijövő csizmadia csak jelentkezzék a községházánál s utbaigazítjuk. Csak arra kérünk, hogy a csizmák úgy lennének kiosztva s kezelve, hogy a 4 leány ne véglegesen kapja azt meg, csak férjhezmeneteléig, mert azután ugy sem hordják, s általában a menyecske, ha már gyereke van, nem cifrálkodik. Azt hiszem, ezen részletkérdést megoldjuk. Ami a kiosztást illeti: nekünk julius hó 15, 22 vagy azt követő vasárnap conveniálna, amikorra egy kis népünnepélyt is tervezünk.
Mindenesetre szives elhatározástokról előbb kérünk értesítést, hogy intézkedhessünk a megfelelő program s fogadtatásról. Fogadd rendkivüli nagyrabecsülésünk őszinte nyilvánitását, mellyel vagyunk:
Rimóc 1934. junius hó 18-án
igaz barátsággal kész híveid:

Greff Gyula, plébános - Dr. Simonyi János, főjegyző

U. I. az említett lányt nem választhattuk mert a napokban megy férjhez.”

Azt sajnos nem tudjuk, ki volt ez a lány, valamint azt sem, miért kellett a júliusi időpontokat figyelmen kívül hagyni, s áttenni az ünnepséget augusztusra. Viszont e levél alapján biztosak lehetünk abban, hogy négy pár csizma került kiosztásra. Az ünnepség leírása szó szerinti idézettel a korabeli újságok alapján: Nógrádi Hírlap: *„A népviseleti és népművészeti bemutatások a vendégek tiszteletére már aznap reggel 9 óra tájban kezdődnek Balassagyarmaton a Nógrádvármegyei Nagy Iván Muzeumban, ahol a muzeum néprajzi gyűjteményeinek megtekintése után szűgyi leányok és menyecskék bemutatják feltűnő és sajátságos népviseletüket. Délben 12 órakor ebéd a Sümegh-féle Casino étteremben. Vonat indul 13.20-kor, Szécsénybe érkezik 14.10-kor; innen Rimócra 5 kor, [?] bérkocsin ½ óra, gyalog 1 óra alatt elérhető. Akik Balassagyarmatró autón utaznak, megállanak Őrhalomban, ahol délután fél 2 kor az énekkar palóc népdalokat ad elő, egy csoport a híres őrhalmi kukorgós-táncot járja el, leányok és menyecskék meg a csakis Őrhalomban található „mancsozás” nevű játékot mutatják be, természetesen festői népviseletben. Délután 3-kor kezdődik Rimócon, az iskolaudvaron a piros csizma ünnepély, melynek 20 számból álló változatos műsorát Radványi Lajos isk.[ola] igazgató állította össze.*

(Folytatás a következő számban)